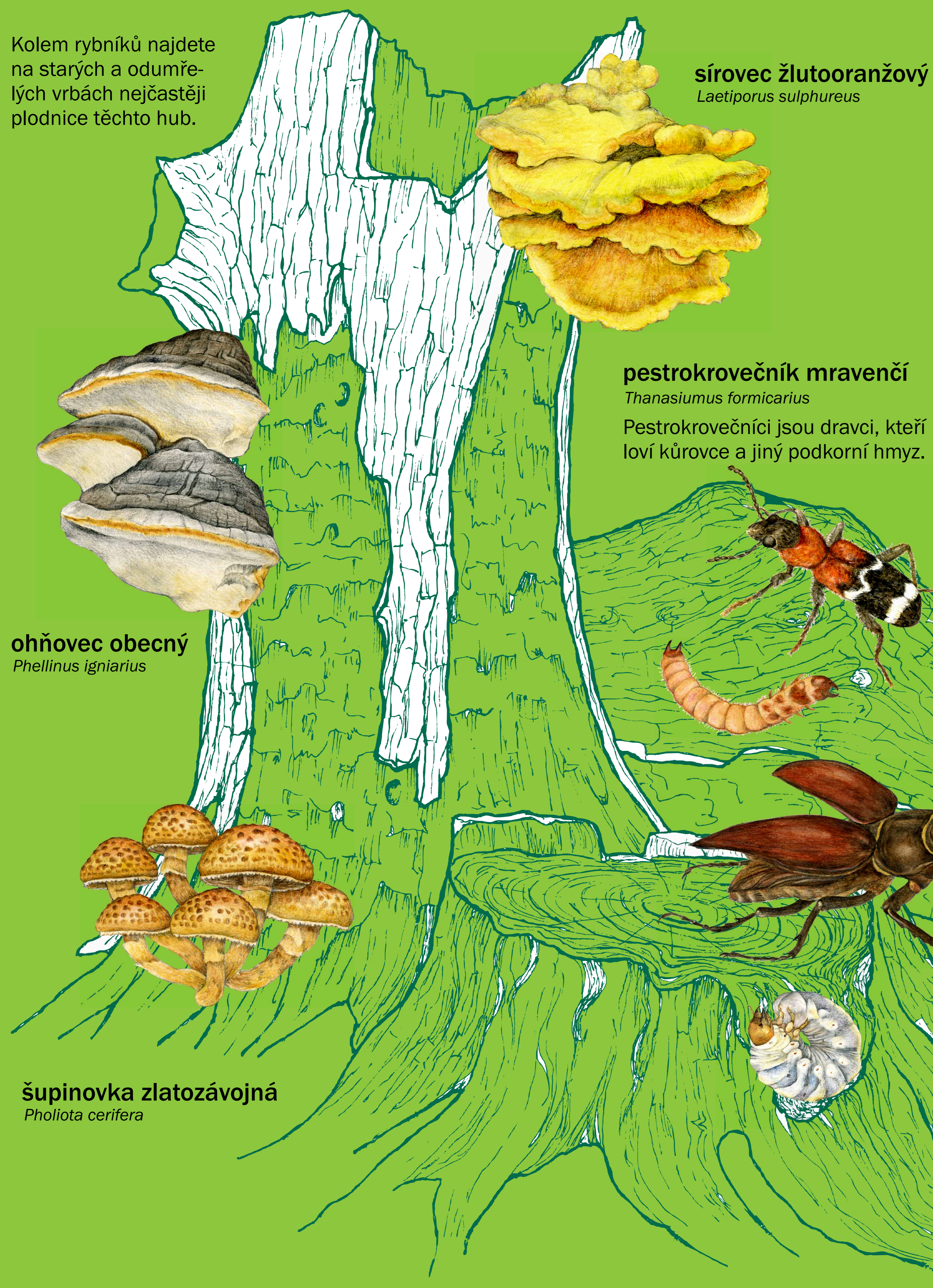

Smrt do koloběhu života neodmyslitelně patří. Bez uhynulých rostlin a živočichů, bez rozkladačů, kteří odumřelou hmotu zpracovávají, by nebylo živin pro vznik nového života.

Dříve byl vizitkou správného hospodáře les uklizený. Dnes se snažíme, aby se přírodě ponechávalo i to, co zde uhynie. Však se podívejte, jak je mrtvé dřevo „plné života“!

Kolem rybníků najdete na starých a odumřelých vrběch nejčastěji plodnice těchto hub.

sírovec žlutooranžový
Laetiporus sulphureus

pestrokrovečnick mravenčí
Thanasiumus formicarius

Pestrokrovečníci jsou dravci, kteří loví kůrovce a jiný podkorní hmyz.

ohňovec obecný
Phellinus igniarius

šupinovka zlatozávojná
Pholiota cerifera

Nový Dvůr

Od hráze, přes kterou vede železniční trať, můžete po červené turistické značce vystoupat cestou k Novému Dvoru. Tento ryze hospodářský objekt byl postavený v letech 1809–1810 podle návrhů architektů Harthmutha a Engela. Statek v empírovém stylu tvoří rozlehlé nádvoří se dvěma přízemními křídly. V současnosti slouží chovu koní.

lesák rumělkový
Cucujus cinnaberinus

Vzácný druh brouka, který žije pouze tam, kde je dostatek přirozeně rozpadajícího se dřeva. Jeho ploché tělo je přizpůsobené pro pohyb v úzkém prostoru mezi dřevem a kůrou.

drvodělka fialová
Xylocopa violacea

Tato samotářská včela staví svá hnízda ve dřevě odumírajících stromů.

roháč obecný
Lucanus cervus

Potravou larev roháčů je tlející dřevo, nejčastěji dubové. Jejich vývoj v pařezech a starých stromech trvá 4–6 let, zatímco dospělí brouci žijí jen několik měsíců.

Podobným způsobem jako larvy roháče žijí ve dřevě starých pařezů a kmenů také larvy vzácného nosorožníka kapucínka, krasce měďáka, tesaříka piluny či běžného zlatohlávka zlatého.

Všimněte si cestou:

Na odumřelých kmenech stromů si prohlédněte, jak se dřevo rozpadá vlivem činnosti hub.

Podívejte se, kolik hmyzích druhů našlo zde svůj životní prostor. A také si všimněte, jaké rostliny už využívají z rozpadajícího se kmene látky pro svůj život.

V letních měsících a na podzim pravděpodobně zahlédnete kousek od cesty mezi houbami i tuto krasavici. Mnozí z vás už tuší, že se jedná o naši nejjedovatější houbu muchomůrku zelenou (*Amanita phalloides*).